

tiger sig normalt ikke med forslag til rådsvedtagelser. Det italienske senat nedsatte i 1968 en konsultativ gruppe for EF-spørgsmål. Gruppen har ikke status som et egentligt udvalg, men fungerer som et underudvalg af det udenrigspolitiske udvalg. Den mødes ca. én gang om måneden.

Nederlandene.

Art. 5 i den nederlandske tiltrædelseslov af 5. december 1957 lyder således:

„Vi (dronning Juliana, d. v. s. regeringen) drager omsorg for, at Generalstaterne (Parlamentet) årligt tilstilles en redegørelse for virkningerne og anvendelsen af EØF-traktaten, i hvilken det særligt tilkendegives, hvorvidt Fællesskabets organer og medlemsstaterne såvel som vore ministre tager hensyn til nødvendigheden af en stadig udvidelse af beskæftigelsen i Holland på grund af befolkningstætheden og den stærke befolkningstilvækst.“

Udarbejdelsen af den i art. 5 nævnte rapport påbegyndes i december måned, d. v. s. efter at de pågældende ministerier har afviklet den årlige budgetdebat. Fremlæggelsen er som regel sket omkring 1. april, således at en (mindre) debat kan afholdes, inden Parlamentet i juni måned hjemsendes på sommerferie. I 1971 har tidnød bevirket, at rapporten ikke blev gjort til genstand for særskilt debat. I stedet omfattedes den af den netop afsluttede almindelige udenrigspolitiske debat, der føres på grundlag af det pågældende ministeriums budgetbemærkninger.

Rapporten er af nogenlunde tilsvarende omfang som den tilsvarende tyske, der vedlægges som bilag, men indeholder udelukkende sammendrag af det forrige kalenderårs virksomhed inden for EF og den nederlandske regerings holdning til de behandlede sager.

Det er ikke foreskrevet, at rapporten inden forelæggelse for Parlamentet skal drøftes i det udenrigspolitiske nævn. Drøftelse i nævnet har dog fundet sted i visse tilfælde, men interessen for rapporten har tilsyneladende været dalende, og i de seneste år har nævnet således ikke været inddraget i en særskilt drøftelse.

I Nederlandene er der endvidere udviklet en praksis, hvorefter 2. kammerets faste udvalg drøfter de vigtige forslag til rådsvedtagelser, når disse er tilstillet Rådet.

Den minister, der deltager i rådsbehandlingen af den pågældende sag, vil ofte blive anmodet om samråd med hensyn til regeringens holdning over for forslaget, ligesom ministeren ofte vil blive kaldt til samråd efter et vigtigt forslags vedtagelse for at klargøre regeringens holdning.

Udvalgene fremkommer under samrådene med bemærkninger, eventuel kritik eller forslag, men selve regeringens ansvar for den endelige beslutning er uantastet.

Tyskland.

Art. 2 i den tyske tiltrædelseslov af 27. juli 1957 har følgende ordlyd:

„Forbundsregeringen skal løbende holde Forbundsdagen og Forbundsrådet underrettet om udviklingen i Rådet for Det europæiske økonomiske Fællesskab og i Rådet for Det europæiske Atomenergifællesskab. For så vidt en beslutning i Rådet gør vedtagelsen af en indretysk lov nødvendig, eller der skabes ret, der er umiddelbart gældende i Tyskland, skal underretning ske inden Rådets beslutningstagen.“

Den i art. 2 forudsatte løbende orientering af Forbundsdagen og -rådet om udviklingen inden for EF foregik oprindeligt på en mere tilfældig måde, idet de pågældende ressortministre eller udenrigsministeren lejlighedsvis berettede om konkrete begivenheder i EF.

Ved beslutning af Forbundsdagen i 1967 opfordredes regeringen til at forelægge Forbundsdagen en skriftlig halvårlig beretning — første gang den 1. oktober 1967 — om De europæiske Fællesskabers, Europarådets og Den vesteuropæiske Unions virksomhed. Beretningen skal ifølge beslutningen behandle de væsentligste begivenheder, der er indtruffet inden for det tidsrum, beretningen dækker, og regeringens politik til fremme af det europæiske samarbejde.

Den seneste beretning — afgivet den 3. maj 1972 — vedlægges i fotokopi som bilag.

Den i art. 2 forudsatte underretning af Forbundsdagen og -rådet om ministerrådsvedtagelser, der vil gælde umiddelbart som tysk national ret, eller som kræver ændring af tysk lovgivning, praktiseres i Forbundsrepublikken således, at regeringen sender forslag, som er forelagt EF's ministerråd, til udtalelse i Forbundsdagen og Forbundsrådet.

I Forbundsdagen behandles sådanne for-